

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Telefon: (06-1) 443-5573 / 33-104
Telefax: (06-1) 443-5733 / 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105-861- /2013. RP.

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva (továbbiakban: panaszos) szám alatti lakos panasza tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 224/2013. (VIII. 1.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. december 7-én, postai úton panaszt terjesztett elő a Panasztestülethez, melyben sérelmezte a vele szemben 2012. november 30-án fogatosított rendőri intézkedést.

A Panaszos előadta, hogy 2012. november 30-án 14.00 órától Miskolc, Fényi Gyula téren a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület sajtótájékoztatóján vett részt. A beadvány szerint a Panaszos egyesületi tagként – nem polgárörként – a hallgatóság sorai között volt jelen. A sajtótájékoztatón az egyesület elnöke a bűnözési hullám városokba történő begyűrűzésére hívta fel a figyelmet és a lakossági önszerveződés fontosságát hangsúlyozta. A sajtótájékoztatót követően a Panaszos több társával szórólapot kezdett osztani a járőkelőknek, a másnap megrendezésre kerülő lakossági fórum reklámozására. A szórólapozás megkezdése után rendőrök léptek a szórólapot terjesztőkhöz és a Panaszost társaival együtt előállították, illetve a panaszost ennek a tevékenységnek a megszervezésével is megvádolták. A Panaszos szerint a rendőrség által „körülírt” cselekmény nem valósíthatott meg szabálysértést, sem pedig vétséget, ennek ellenére a társaival előállították. Véleménye szerint a rendőrségi fogdán eltöltött idő méltatlanul és indokolatlanul fosztotta meg őt szabadságától, továbbá méltatlanul és indokolatlanul alázza meg a „bilincsbe veréssel”.

A Panasztestület 2012. december 20-án kelt és a panaszos részére megküldött levelében a korábbi panaszbeadványa pontosítását célzó kérdéseket tett fel, illetve a Panasztestület hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezésekről tájékoztatta a panaszost. A fenti levélre történő válasz tartalma alapján a korábbi beadványhoz képest új információt nem tartalmazott.

A Panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – panasza szerint – az alábbiakat sérelmezte:

- 1.) megítélése szerint a terhére felrótt cselekmény nem bűncselekmény,
- 2.) sérelmezte a rendőri intézkedés kezdeményezését, az igazoltatását és az előállítását,
- 3.) az előállítás időtartamát és a fogdában eltöltött idő hosszát,
- 4.) bilincs és vezetősíj alkalmazását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz fűződő, valamint a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület álláspontja szerint a kihallgatásra kísérés során végrehajtott bilincselés miatt sérült a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga, valamint a panaszos előállításának időtartama aránytalanul hosszú volt, mely miatt sérült a személyes szabadsághoz való joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a panaszos a Panasztestület részére 2012. december 8-án megküldött panaszbeadványa;
- a Miskolci Városi Bíróság 2012. december 1-jén kelt, a közbiztonsági tevékenység jogellenes végzését megállapító végzése;
- a Miskolci kapitányságvezető 2013. január 14-én kelt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének címzett 05010-100/62/2/2013.ált. számú tájékoztató levele;
- a Miskolci kapitányságvezető 2013. május 29-én kelt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének címzett tájékoztató levele;
- a Miskolci kapitányságvezető 2013. november 30-án kelt 51314/2012.id. számú feljegyzése;
- r. alezredes (közrendvédelmi osztály vezetője) 2013. november 30-án készített 05010/51191/2012. számú jelentése;
- r. alezredes (közrendvédelmi osztály vezetője) 2012. november 30-án készített 05010/51191/2012. számú összefoglaló jelentése;
- 2012. november 30-án kelt, valamennyi intézkedésben részt vevő rendőr által aláírt 05010/51318/2012.id. számú jelentés;
- az intézkedést rendőrök által rögzített felvételeket tartalmazó 1 db DVD lemez;
- a Szórólapja;
- „Nyilatkozat” elnevezésű irat.
- 2012. november 30-án kelt az előállítás időtartalmáról szóló igazolás;
- 2012. november 30-án kelt őrizetbe vételét elrendelő 05010/51314/2012.id. számú határozat;
- 2012. december 1-jén kelt 05010-136/2254/2012.szabs. számú átkísérési utasítás.

III.

A rendőri intézkedés ellen a Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A panaszos véleménye szerint, magatartásával nem valósított meg bűncselekményt.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint: *„Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”*

Az idézett rendelkezés értelmében a panasz eljárás hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

A panaszos a beadványában kifejtette, hogy véleménye szerint magatartásával nem valósított meg vétséget, mivel a törvényi tényállás elemei – megítélése szerint – nem valósultak meg.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés értelmében jelen eljárásnak nem tárgya annak a vizsgálata, hogy a panaszos követett-e el bűncselekményt, illetve indokolt volt-e vele szemben a

büntetőeljárás megindítása. Mivel a panaszos sérelmei egy folyamatban lévő büntetőeljáráshoz kapcsolódnak, arra nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) vonatkozó rendelkezései az irányadók.

A fentiek alapján a panasznak a büntetőeljárással összefüggő sérelmeit hatáskör hiányában nem vizsgáltam.

2.) A Panaszos sérelmezte a rendőri intézkedés kezdeményezését, az igazoltatását és előállítását.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint: *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint: *„A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 217. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint, *„Aki*

a) olyan, a közbiztonság, közrend fenntartására irányuló tevékenységet szervez, amelyre jogszabály nem jogosítja fel, vagy

b) a közbiztonság, közrend fenntartásának látszatát keltő tevékenységet szervez, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint, *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*

b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.”

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközökből az alábbiakat állapítottam meg:

Az intézkedő rendőrök a 05010/51316/2012.id. számú előállítás végrehajtásáról szóló jelentésükben rögzítették, hogy egy négy főből álló társaság tagjaként vonták intézkedés alá a panaszost. A négy férfiből álló csoport minden tagja egyenruhát viselt, ruházatuk fekete felsőkabátból és nadrágból állt, és a kabát hátrészén fehér színnel „Szebb Jövőért” felirat, bal vállán és hátán pedig Árpád-sávós pajzs volt látható. A panaszost és ismerőseit a rendőrök igazoltatták, a személyi igazolványok átadása után, pedig közölték velük, hogy szabálysértést követtek el. Az intézkedés során, illetve azt megelőzően egyértelmű adat merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos, a Btk. 217. §-ba ütköző közbiztonsági tevékenység jogellenes szervezője vett részt az eseményben, ezért vele szemben bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel. A panaszost a Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének utasítására a rendőrök előállították.

A rendőri intézkedés elleni panaszok felülvizsgálata során a bíróság következetes gyakorlata szerint, a Fővárosi Bíróság egy korábbi – 27.K.30.853/2010/2. számú – ítéletében megállapította, hogy *„a rendőri intézkedések foganatosításakor fennállt gyanú a későbbiekben nem nyert bizonyítást, nem teszi jogszerűtlenné a rendőri intézkedéseket.”*

A fentiek alapján megállapítottam, hogy a rendőri intézkedés kezdeményezése, a panaszos igazoltatása, majd előállítása megfelelő joggalappal és jogszerűen került fogatosításra, ezért a panaszt ezek tekintetében elutasítom.

3.) A Panaszos sérelmezte a fogdában eltöltött idő hosszát.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint *„A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”*

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30. § (3) bekezdése szerint *„Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”*

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint *„E törvény alkalmazásában fogvatartott: akit törvény, illetve törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett);”*

Az iratok áttekintése során ellentmondás vélhető fel a panaszos előállításának valóságos időtartamát illetően. Az előállítás végrehajtásáról szóló 05010/51316/2012.id. számú jelentés szerint a panaszost 14.15 órakor vonták intézkedés alá, ugyanakkor az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint az előállítás 16.00 perckor vette kezdetét. Az előállítás befejezését illetően az igazolás 19.30 órát jelölt meg.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani, a Miskolci Rendőrkapitányság vezetőjének 05010-100/62/6/2013.ált. számú tájékoztatását vettem figyelembe, mely szerint, a panaszossal szemben valóban 14.15 órakor kezdődött az intézkedés – amely egyben az előállítás kezdő időpontja is volt – az intézkedés pedig 19.30 óráig tartott. Az előállítás kezdő és záró időpontja között összesen 5 óra 15 perc telt el. A jelentés és az igazolás adatai közötti ellentmondás oka, hogy az igazolást a Fogda és Kísérőőri Alosztály állította ki, amelynek során – tévesen – csak a fogdán eltöltött időtartamot vették figyelembe.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 05000/418-36/2013. ált. számú jelentése szerint, „...14 fő közel egy időben történő előállításának dokumentálása, az előállító helyiségbe történő befogadása azon túl, hogy jelentős rendőri erőt vett igénybe, időben is elhúzódó, a befogadás szempontjából elengedhetetlenül szükséges rendőri tevékenységet eredményezett. Ezt a körülményt igazolja az a tény, hogy mind a „Jegyzőkönyv a letéti tárgyakról” tanúsága (bal felső sarkában olvasható: 2012.11.30/16.00/14.15), mind pedig az „Igazolás előállításról” irat tanúsága szerint Jakab Péter előállító helyiségben történő tényleges elhelyezésére 16.00 órakor került sor. A letéti jegyzőkönyvön rögzített fenti adatok azt jelzik, hogy melyik napon/hány órakor történt meg a befogadás és/mikor volt az előállítás kezdő időpontja.

A Robotzsaru rendszerből az is megállapítható, hogy a 05010-8874/2012. bü. számú ügyhöz csatolt Jakab Péter előállításáról készült jelentés 2012. november 30-án 16.04 órakor készült el. A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy a Testület által kifogásolt 4 órából közel 2 órát vett igénybe a 14 fő – köztük Jakab Péter – tekintetében az előállítással és befogadással kapcsolatos rendőri tevékenység (igazoltatás, a kapitányságra történő beszállítás, letétként kezelt tárgyak átvétele, dokumentálása, egyéb dokumentációk elkészítése stb.). Ezen időtartamot követően került sor a bűncselekmény és a szabálysértés elkövetésével

kapcsolatban a rendelkezésre álló dokumentumok (hang- és képfelvételek, a helyszínen tapasztaltak stb.) értékelésére abból a szempontból is, hogy Jakab Péter tekintetében a megalapozott gyanú közléséhez szükséges adatok szakmai szempontból kiértékelésre kerüljenek, és azok minden tekintetben rendelkezésre álljanak.”

A panaszos elzárására, illetőleg őrizetbe vételére nem került sor, tekintettel arra, hogy a 05010-8874/2012.bü. számon büntetőeljárás van folyamatban, mely jelenleg is tart.

A bírósági gyakorlat által is elismert, hogy az, ha a panaszos nem észleli az ügyével kapcsolatban foganatosított eljárási cselekményeket, nem azt jelenti, hogy az ügygel a rendőrség nem foglalkozik vagy, hogy az előállítás szükségyszerű hossza nem hasznosan telik. Jelen esetben az előállítás ideje alatt a panaszos ügyében folyamatos volt az ügyintézés, amelyet alátámaszt a fentiekben hivatkozott 05000/418-36/2013.ált. számú jelentés tartalma is.

Megállapítható továbbá, hogy a kérdéses intézkedés során jelentős számú személy előállítására került sor, így annak elhúzódnása a rendőrök részére a fenti okok miatt nem róható fel, ezért a panaszt e tekintetben is elutasítom.

4.) A Panaszos sérelmezte a bilincs és vezetősíj alkalmazását.

Az Rtv. 48. § c) pontja szerint „A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy szökésének megakadályozására.”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés f) pontja szerint „Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt, akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja.”

A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Fogdaszolgálati Szabályzat) 74. és 75. pontja szerint:

„74. A kísérő őri feladatra a rendőrség hivatásos állományú tagja jelölhető ki. A kísérő őrzést végrehajtó rendőr szolgálatát a rendszeresített felszereléssel, bilincsre szerelt vezetősíjjal és bilincsrögzítő övvel teljesítse. (A vezetősíj, a bilincsrögzítő öv más erre alkalmas - emberi méltóságot nem sértő - eszközzel helyettesíthető.) A kísérő őrnél a rendszeresített felszerelésen kívül csak olyan kisméretű tárgyak lehetnek, amelyek a mozgásban nem zavarják.”

„75. A fogvatartott kísérésére vonatkozó utasítást a fogvatartás elrendelésére jogosult vezető adhat, aki az átkísérési utasításban határozza meg a fogvatartott kísérésének módját, a kísérő őrk létszámát, fegyverzetét, felszerelését, a kényszerítő eszköz alkalmazását vagy az alkalmazás lehetőségét, a fogdán kívüli kísérés időpontját, helyét; büntetés-végrehajtási intézetbe történő kísérés esetén a felsoroltakon kívül a személy átvételéhez szükséges adatokat is. A kísérést elrendelő parancsnok meghatározhatja, hogy a kísérő őr géppisztollyal is legyen felszerelve. A kísérés megszervezése a kísérést végrehajtó rendőr parancsnokának a feladata.”

A rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 1.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet) 34. § (1)-(3) bekezdései szerint „a kísérés az a szolgálati tevékenység, melynek során a fogvatartottat meghatározott szervhez vagy helyre kísérik, illetőleg szállítják... A kísérés megkezdése előtt a fogvatartott ruházatát át kell vizsgálni. A fogvatartott várható magatartására tekintettel keze előre, illetve hátra is bilincselhető, szükség esetén lábbilincs is alkalmazható. A fogvatartottat haladéktalanul meg kell bilincselni, ha támadást vagy szökést kísérel meg. Az eljárási cselekmény foganatosítását követően a fogdába történő visszakísérés előtt a fogvatartottat meg kell bilincselni, és ruházatát át kell vizsgálni.”

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja (ld. 5. oldal).

A Szolgálati Szabályzat 41. § (2) bekezdés rögzíti „a szolgálati előjáró a fogva tartott személy bilincselését a kísérés, az előállító egységen vagy a fogdán kívüli őrzés idejére is elrendelheti, ha szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg”.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés g) pontja alapján, „Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

A Szolgálati Szabályzat 76. § (1) bekezdése értelmében „a kísérő őr feladata a felügyeletére bízott fogvatartott személy meghatározott helyre történő kísérése.”

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a panaszossal szemben az előállítás során nem, de a gyanúsított kihallgatásra történő átkísérése alkalmával alkalmaztak bilincset és vezetősíjat.

A bilincs alkalmazása kapcsán fontos hangsúlyozni az Rtv. 48. §-hoz fűzött indokolást, mely szerint a bilincs alkalmazása a további ellenszegülés, a szökés, a támadás megakadályozására szolgáló megelőző, védelmi jellegű kényszerítő eszköz, tehát alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül vagy fizikai kényszer folyamánként is szóba jöhet.

A bilincs alkalmazása kapcsán a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egy másik eset kapcsán a 20.K.29867/2013/5. számú ítéletében megállapította, hogy: „(...) őrzésbiztonsági szempontok alapozták meg a bilincs alkalmazását, mert az együttműködő magatartás és a felperes ígérete, hogy nem fog megszökni nem vezethet az őrzésbiztonsági rendszabályok szigorú szintjének csökkentéséhez.(...)”

Mindezeket figyelembe véve megállapítom, hogy a bilincs és a vezetősíj alkalmazása megalapozottan, a hatályos rendelkezésekben rögzítetteknek megfelelően került alkalmazásra, ezek alapján a panaszt e tekintetben is elutasítom.

IV.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában az előállítás eltúlzott időtartamával kapcsolatos megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a határozat III. fejezet 3.) pontban kifejtettek szerint nem értek egyet.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában a bilincseléssel kapcsolatos megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a határozat III. fejezet 4.) pontban kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II., IV. és VI. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 159. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, a 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (3) bekezdés c) pontja, a 33. § (7) bekezdése, az 50. § (1) bekezdése, az 51. § (2) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;

- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (2) bekezdés b) pontja és (3) bek., 48. § c) pontja, 92. § (1) bekezdése, 97. § (1) bekezdés h) pontja;
- Btk. 217. § (1) bek. a) és b) pontja,
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 41. § (2) bekezdés, 76. § (1) bek., 30. § (3) bek.,
- a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 74. és 75. pontja;
- BM rendelet 34. § (1)-(3) bek.,

Budapest, 2013. október 9.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**